

Бодљикаво пресе

Уредиштво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Пресе» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 29 ЈАНУАРА 1944

БРОЈ 114 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НЕЋЕ ДА СЕ УХВАТИ

СТАЉИН: — Не знам, који му је ђаво никако неће да загризе, а баш ми је ђеф да упецам ону са шајкачом.

РУЗВЕЛТ: — Па, наравно, кад ниси добро камуфлирао твог црва.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

БОЉШЕВИЧКИ ВАЛ ЈЕ ПРЕСТО - САДА ТРАЖИ МЕКО МЕСТО

Коментари разни пробише нам опну
 Са лажима хоће за врат да се попну
 Лондон вели једно, Москва друго мисли
 Ортаке су разни терети притисли
 Од јада је Рузвелт озледно жучку
 Јер Стаљин им хоће да потера сучку
 Па други фронт тражи, скоро заповеда
 Да се даље врда, он ревносно не да
 Они виде да се затрчали глупо
 Инвазија клета коштала је скупо
 И цео би поса хтели да батале
 Али Стаљин вели да ту нема шале
 Јер његова војска са снагом при крају
 А ортаци помоћ никакву не дају
 Па се чиле брине да не буде грешке
 Јер долазе борбе крваве и тешке
 Победиће онај који буде бржи
 А црвена војска неће да издржи
 Зато је на југу он искуство стеко
 На север се сели, мисли да је меко
 Али залуд лупа главом о бункере
 У његовој војсци празнине се цере
 Да пробој направи — он није у стању
 Зато целу војску шаље сад у бању
 Патријарх не вреди, муфтија још мање
 Код њега је опет очајничко стање.

— Савршено, дивно мистер Идн!
 — Шта, мој говор! — Не, него ваш нови капут!

Месеци одмичу, чабе толке речи
 Черчил се је мора подуже да печи
 У Мароку он је лежао на плажи
 И причао приче, ал то слабо важи
 Па на крају тајно дошо до острва
 Да одржи говор брига му је прва
 Црвеном се Кремљу сада мање клање
 И не даје више сјајна обећања
 Од како прележа лажно запаљење
 Он све саветује сада на стрпљење
 Рокове не даје, види да је тврдо
 Због јадних Пољака много се узврдо
 Атлантска се карта цепа јер је трупа
 Енглеска меница важи као нула
 Што год обећао, испунио није
 Зато крокодилске сада сузе лије
 Рузвелта подмеће у завршном чину
 Да сада исправља ову криву Дрину
 А он кнедле гута види да је грешка
 Па жалостан стално по носу се чешка
 Јер Енглези треба сад да узму пушку
 И да крвцу пију за друга баћушку
 А то они неће, јер их рат нервира
 Зато Черчил нову мулећину бира.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

ВЕЛИКА ФАНТАЗИЈА

Амерички часопис «Мјеркури» мисли да је мистер Нокс човек без фантазије.

Напротив, Нокс има искувише велику фантазију, кад је покушао да претвори поразе у Пацифику — у победе.

ЛЕПИ ИЗГЛЕДИ

У свом последњем говору, Рузвелт је обећао америчким војницима, да ће после рата добити помоћ из фонда за незапослене.

Сада, бар амерички војници имају један циљ за који се боре.

ЧУДО ОД СЛОБОДЕ

Уредник «Чикаго Трибјун»-а пише: «Америчка цензура је нечасна и опасна, јер се народу сакрива истина.»

Откуда то да у «земљи слободке» није слободна штампа, сем ако није зато што су цензори сами Јевреји?

ОДРЖАЛИ ОБЕЋАЊЕ

Палермо, јануара. — Данас се укрцало неколико бродова са десетином хиљада Италијана, који су позвани у Енглеску и Америку да виде како изгледају конзервае, хлеб и колачи, што су савезници обећали да ће послати у

«слобођену Италију». Пошто нема довољно бродова за дотурање ових намирница, ови људи ће узгред радити и у рудницима. Они који остају у земљи добиће слике обећаних намирница, како би се одржало обећање.

НИ ПРВИ НИ ПОСЛЕДЊИ ПУТ

Вашингтон, јануара. — Пошто је Рузвелт увео нов систем рационарања, који је раније критиковао и називао га најпогрднијим именима, његов лични пријатељ сенатор Џон Вилсон напао га је на последњој конференцији у Белој кући:

— Овај систем рационарања увели су Немци још давно у Европи, а ви сада копирате наше непријатеље. Зар смо то дочекали у земљи «неограничених могућности»!

— Шта сам ја све грдио и нападло, па ипак сам морао све да изврнем. Није то ни први ни последњи пут, одговорио је лаконски Рузвелт.

ЕПИГРАМИ

Нова брига сад искрсла
 Због Пољака тиква прсла
 И наишо чвор!
 На ортаке Москва љута
 Зато Черчил кнедле гута
 Све иде на зор!

Због Волтурна и Абруца
 Свуд енглеска брука пуца
 Смех или бламаж
 Иза пужа дошла хора
 Покушава преко мора
 Да прави вираж

Већ је прошло шесет дана
 Од жура и Техерана
 Треба држати реч
 А ортаци још не знају
 Како да се искрцају
 Свуд вуна и креч!

Главни уредник: Теодор Докић.
 Власник и издавач: «Просветна заједница» а. д.
 Телефон редакције: 25-681.
 Штампана «ЛУЧА», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

НА КРАЈУ ЋЕ СЕ ЗНАТИ

Лондон, јануара. — У добро обавештеним политичким круговима сматра се да је нота америчког министра спољних послова Хала, упућена Совјетима само проба, да се види дали Стаљин верује у америчког ортака или мисли да се ради о подвалама, као до сада.

Од сада не би требало да буде сумњичења, пошто је ситуација бистра као боза, а ортаклук није нека лутрија, јер ће се тек на крају видети ко ће коме да подвали.

СЛАБИ ПРОФИТИ

Њујорк, јануара. — Амерички фабрикант мунџије Девис протествовао је код владе у Вашингтону, што је његова фабрика за прошлу годину исплатила акционарима свега 70 процената дивиденде иако је он обећао да ће им се капитал сваке године удвостручити.

На крају је Девис завршио своје писмо речима:
 — Ако овако малтретирасте наше акционаре и не дате нам могућност да зарадимо више, онда вам у идућем рату ни један од мојих акционара неће уложити паре у ратну индустрију.

ПРЕД СКОК

— Дођавола — ако не будем добро прескочио!

ЈАНУАР У ЛОНДОНУ

— Кажите ми зашто ови људи причвршћују лишће на дрвећу!
 — Зар ви не знате шта је Черчил рекао, да ће Немци бити потучени пре него што опадне лишће.

СПОРТСКЕ БОДЉЕ

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Иако је бофл зима
Спорт престао да сте цима
Скупштине су свуд
Изостале света масе
Приход за све клупске касе
Отишо на дуд!

НЕ ВОЛЕ ШТРАПАЦ

Футбалери су сви уписа-
ни у шах секције пошто
више воле да седе у то-
плој соби него да пешке и-
ду на тренинг.

БАР НЕШТО!

Када не могу за пролећ-
ну сезону да појачају сво-
је тимове, клубови појача-
вају управе. Нека се види
напредак.

БЕРУ КОЖУ НА ШИЉАК

Цокеји виде да у јануару
нема зиме а то значи да
ће у априлу бити поплаве
па трке могу почети тек у
јуну па зато беру кожу на
шиљак да не изостане
приход.

— Од које ти је животи-
ње та капа!
— Од куне. Ту животињу
необично волим.
— Није то разлог. Ја во-
лим младе прасиће па их
не стављам на главу...

Рекла казала

Лекар: — Ево вам кап-
љице за очи и стављајте
по пет капи, двапут дневно.
Пацијент: — Пре или по-
сле јела?

АНЕГДОТА

ТАЧАН РАЧУН

Стари аустроугарски ге-
нерал Галгоци био је врло
груб човек, али му нико
ништа није могао, јер је
одлично стајао код цара
Фрање Јосифа.

Неко време био је гене-
рал Галгоци и у Босни и
правио триста чуда. Између
осталог и паметне ствари:
граднио је путеве. Зато је
тражио и добио од мини-
старства војног 30.000 фо-
ринти.

Добио је паре и није по-
лагао рачун. Министарство
тражило је обрачун један-
пут, тражило другипут, у-
залуд. Када су ургирали и
трећи пут, добили су овај
одговор:

Од ц. и кр. мини-
старства војног
добио 30.000.—
Потрошио за град-
њу путева 30.000.—
00.000.—

Разноразно

— Бисери, које ти је тет-
ка Мара поклонила, знај да
нису прави...

— Зар си тако добар по-
знавалац бисера?
— Не познајем бисер,
него тетка Мару.

Новопечени богаташ: —
Жено, купио сам новог Ру-
бенса!

Жена: — То си добро у-
чинио, јер онај стари од
прошле године већ ни на
шта више не личи.

Недеља по подне. Поро-
дице се спрема да изиђе
у шетњу а мали Ђира при-
лази мами и каже:

— Мамице, не заборави
да понесеш и бонбоне да
ми их даш ако ја на улици
случајно почнем да пла-
чем.

— Тренинг утакмица Балкан—Хајдук, резултат: један теже повређен и четири лакше.

ИЗ ТАКТИЧКИХ РАЗЛОГА

У Београду је наређено да више од све особе не
могу ићи упоредо или стајати на истом месту.

— Зашто Ђоко увек вучеш неког поред себе! Зар
не можеш ићи сам!
— То радим из техничких разлога. Овако кад и-
дем снеким, моји поверници ми не могу прићи...

Све за спорт

**УЗДУЖ
И
ПОПРЕКО**

Отац (отпрећајући сина
на студије): — Сине, сре-
ћан ти пут, и желим ти да
будеш чедан и штедљив.

Син: — Не брини, оче, у
штедљивости бићу чедан, а
у чедности штедљив.

Мати: — А што ти пла-
чеш, Мицо?

Мица: — А како не бих
плакала? Попа ми је рекао
да морам читати три оче-
наша, а ја знам само је-
дан.

Просјак: — Госпођо, већ
недељама нисам видео пар-
че меса.

Госпође: — Јулишка, по-
кажите овом човеку један
котлет!

НАШЕ БОДЉЕ

БИВШЕМ ДРЖАВНИКУ
Све се више множе знаци
Сметају ти још пундраци
Опет шушкаш ти
А када ти план пропаде
У варљиве ове дане
Цех плаћамо сви

БАЦИМА
Не сме више да се шпарта
Догурасмо близу марта
Испит чека вас
Зато књигу сви у шаке
Спремите предмете лаке
У томе је спас!

БАДОЉУ
Главну бригу си пребријао
Виктора си с власти скино
Сам си либидуз!
Ал' сад треба да се чува
Да те ветар не одува
Да не викну суа!

МРСУ
Сељацима на ум пало
Да покупе маст и сало
Иде већ Ускрс
Зато нек чиновник бира
Од пасуља до кромпира
То му је сав „мрс“.

ЈЕДНОЈ ГОСПОЈИЦИ
У кући сте мезимица,
На улици госпојица
Зна вас цео град
Ал, све чисти добра четка
Не помаже, стрина, тетка
Треба сад на — рад!

Нод зубанне Стодлане

— Шта се дерете, ја сам женска фина!
— Фина, ал' за каспина!

Опклада сликара

У присуству господина
Мазалића почеше се над-
лагивати два сликара.

— Јуче сам насликао јед-
ну доску, али како! Гле-
даш је и главу би дао да
је то мермер. Невероватно
верна слика, толико при-
родна да кад је бацих у
воду, она потону свом те-
жином једне мермерне
плоче.

— Тја, није баш лоша
причица, прихвати други.
Али и мени је јуче пошло
за руком једно дивно дело.
Насликао сам један полар-
ни предео. Прикачих уз
слику термометар, а не
прође ни два минута, а жи-
ва се спусти на 34 степена
испод нуле, наравно Цел-
зијева.

— Обојица сте ми врло
вредни, нема ту шта, али
морам ипак признати да и
ја као сликар не вредим
ништа мање од вас двоји-
це, поче Мазалић.

— Пре три недеље на-
сликах портре свога таста.
Непотребно је да вам ка-
жем како је дивно успео.
Мислим да је у својој при-
родности ремек дело, први
међу првима портретима
светских колега.

Ту се Мазалић нагло
прекиде и погледавши у
сат додаде журно:

— Извините ме, драге
колеге, али у ово доба мо-
рам кући.

— Зар тако неоложно,
упиташе два такмаца, зар
не можете причекати ни
часка?

— Господо драга, не,
немогуће ми је. Сваке вечери
у ово доба морам се по-

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 23 јануар

Дошао доктор Паја у по-
сету код госпа Милке, бо-
гате удовице. Када је пола-
зио она му рече:

— Јао, драги докторе,
хоћете ли да прегледате
моју Фини. Видите како се
згрчила и само јечи. Знаш
да нисте ветеринар али ми
учините то.

— Хоћу драга госпођо,
хоћу — вели Паја и иде
да прегледа псето.

— Када је полазио госпа
Милка му вели:

— Много вам хвала и
немојте да се љутите.

— Зашто да се љутим!
Ја сам ваш породични ле-
кар...

ПОНЕДЕЉАК, 24 јануара

Ударила нека ситна је-
сења киша па цео свет нос
си кишобране. Узео и ја
кишобран па пошао у кан-
целарију. Када ми, на ули-
ци, приђе један непознат
човек.

— Откуд вама мој кишо-
бран? — подвикну ми он.

— То је мој кишобран
има пет година — одгово-
рих ја.

— Није истина. Ви сте
то украли... викао је он а
свет се поче окупљати. И
да ме није револтирала
ова увена ја бих батално
кишобран и отишао. Зато
и ја дрекнух да идемо у
полицију а онда се овај
чова умори па рече:

— Сада видим да сам по-
грешно. Није то мој кишо-
бран.

УТОРАК, 25 јануара

Сретнем јутрос Миту,
бившег проктиканта и по-
знатог боема. Пијан као
мајка.

— Откуд ти пијан у уто-
рак? — зачудих се ја.

— Знаш... да... нас... ми
је јубилеј — промуца он.

— Какав јубилеј?

— Па знаш... напунио
сам 5000-ти полић — рече
он и одгега даље.

СРЕДА, 26 јануара

Моја свастика добила бе-
бу па је на окупу цела по-
родица. Срећан отац каже
својој ћеркици од девет
година која се једнако
врма међу нама.

— Слушај Анкице, иди
код бабе и реци јој да је
мама добила бебу.

Анкица поће али се са
врата окрете и упита:

— Добро тата, а шта да
кажем, ако бајка упита, од
кога је мама добила бебу.

ЧЕТВРТАК, 27 јануара

Данас је највећи школ-
ски празник па се решим
да код куће спремиш ручак
за два сиромашна друга
мога сина. Ручали ми ле-
по, ја им причао о Светом
Сави и његовим заслугама
за српску просвету и онда
им кажем:

— Сада сваки од вас мо-
же да ме упита шта га ин-
тересује.

Деца ћуташе неколико
минута а онда се почеше
лошаптавати па одједном
упита мој син:

— Је ли тата, шта је ја-
че: „флеш бојал“ или че-
тири кепа?

ПЕТАК, 28 јануара

Сличић моје комшике Си-
де врло слабо учи. Испити
су на прагу а он чак ни ве-
ронауку не зна. На њену
молбу пристао сам да га
испитам.

Одем јутрос и узем ве-
ронауку па га почнем пи-
тати. Не зна ништа. Зато
га упитах:

— Како се зову Христо-
ви ученици?

Он гледа као теле у ша-
рета врата. У жељи да га
потсетим, ја кажем прва
два слова: А-по... а он сав
радосно доврши:

— Апотекари...

СУБОТА, 29 јануара

Данас сам срео два при-
јатеља на улици. Интере-
сантно је да су обојица
ишли кући иако је било
рано по подне. Зато упи-
там првога:

— Шта ћеш код куће?

— Знаш, напустила ме је
девојка а жена је сама код
куће па идем да јој правим
друштво.

Други ми је пријатељ
одговорио:

— Жена ми је у позори-
шту а имам младу служав-
ку па идем да јој правим
друштво...

Шта мислите који је
брак срећнији? Немојте да
лупате главу. Овај други
сигурно.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Наши људи и наши кривеви

Бодликова козерица

Када је јануар без мраза онда влада болештина па колико човек уштеди на огреву, двоструко да више на лекове и докторе. А зима не да да јој се нешто откне јер ако је у децембру и јануару меко онда па када се све сабере многе у марту и априлу тврдо су бољи светојовански мразеви него Ђурђевданска измаглица. Али наш свет воли да обмањује и себе и самообману исто онако као друге, па зато прима и ову и друге лажи и обмане, јер му годи да се заваарава.

Једна генерација, која има много женских особина као ова данашња, воли лажи и самообману као што свака жена воли да чује нешто пријатно: да је лепа, да је млада, да је дражесна итд. Иако јој огледало говори супротно. Радије ће разбити огледало него што ће посумњати у те комплименте. Зато није чудо што се многи завааравају да је ова блага зима један божји благослов и помоћ сиротињи иако је уствари супротно пошто ће баш у времену када треба да престане грејање почети да страдају полице и старе столице јер ко ће на овој скупој моћи да набави огрев чак и за Ускрс. Мене то не чуди пошто сам и ја са ових страна и знам да је наш свет научио на рок само до три месеца и све прогнозе и планови не прелазе тај рок. То је због тога што је најпознатији термин: „Од данас за три месеца по нарелби мојој сопственој“... По томе термину ми решавамо сва питања: политичка, економска, метеоролошка.

Јер нико не може да замисли да се у року од три месеца не догоди по неко чудо. А чудо је све оно што нама конвенира. Зато

се често од паметних људи како је то и то „врло лако и просто“. Уствари то није ни лако ни просто али ко ће још са тим да лупа главу. Најбоље је све оставити случају и чуду. А последица је тога да нас разна изненађења лупају по главе и ми се само ишчуђавамо како то да се деси. Најгоре је то што је таква интелигенција јер прости су људи свуда исти...

Мој реуматизам и грипозно стање учинише да ја опет не писах козерицу већ неку сентименталну послицицу али и ја сам од оних који верују у чудо па се надам да ће неко чудо ову моју кукњаву претворити у козерицу. А ако не буде чуда, ви се драги, читаоци, стрпите до друге суботе.

НА РОБИЈИ

— Слушајте ви! Пазите с ким говорите! Нисам ја нека бараба.

ПРЕТЊА

Један славни песник није био платио кирију за стан. Газда му због тога љутито рече:

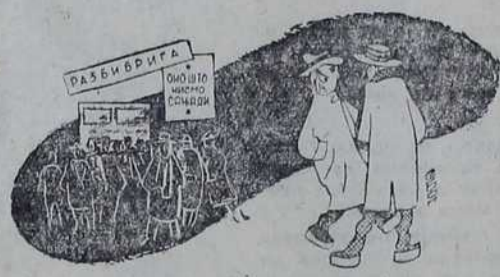
— Или ћу добити кирију данас, или ћу сутра истаћи на кућу таблу да сте у овој кући некад становали.

Телефонска незгода

— Ово је сигурно нека грешка господине! Мислим да је немогуће да сам ја ваша мала слатка, цакана плавојка!

Како, зашто?

— Зашто си тако снужен!
— Како, зашто! Па био сам у веселом позоришту!

Из прошлости С. К. З.

Кад је почела радити Српска књижевна задруга, би примљена понуда Пера Ђорђевића да он за прво коло преведе једну књигу народне белетристике. И избор беше њему остављен. После осам месеци пропуштенога времена Ђорђевић изјави да не може посла изградити.

— Ствар се мора савршавати кратким путем! — рече председник и управа одлучи да једно, на брзу руку изабрано, дело преведе Милићевић. Он за три недеље предаде рукопис, а штампарија за неколико дана потом наштампану књигу!

Кад се књиге растурише, чуше се из публике напомене:

— Што мора свуда да буде Милићевић? Што тај посао нису дали — Пери Ђорђевићу?

Милићевић сазнавши то, рече:

— Нека гунђају, али нека читају!

Сеоски чувар пита неког дечка:

— Да ли знаш чија је ово крвава и теле?

— Чија је крвава не знам, али знам чије је теле.

— Чија је?

— Ове краве.

НАЖАЛОСТ

— Можеш ли ми позајмити 500 динара. Хитно ми је, а плату ћу примити тек сутра.

— Нажалост не могу, јер ја сам моју плату примио још јуче.

У апотеци

— Молим Вас патријарх фластер.

— Не постоји.

— Јанко збунио сам се, архимандрит фластер.

— Нема ни то.

— Шта ми је данас! Прота, прота фластер.

— Нема ни проте.

— Е, сад знам! Ђакон, ђакон фластер.

ЛАСКАЊЕ

У неко шумадиско село дошла је у школу нова учитељица. Са свима ђацима била је задовољна само мали Радојица изгледао је најгоре. Да би његову тврдоглавост одмах у почетку сузбила, првом приликом, која јој се пријучила опалила је Радојицу један врућ шамар. Али мали Радојица направио је слатко лице и рекао: „Ала ти госпођице, имаш мекану руку“.

У библиотеци

— Које место у књизи ми се највише свиђа!
— На страни 107 где има једна масна флена.

Дечја уста

— Теби је, Јовице, већ пета година, а остао си мали исто колико и овај мој штап!

— Да, али знаш ли ти колико има година твој штап?

ваш равајло

ЧУДНОВАТО ЗАВЕШТАЊЕ

Кад је отворан тестамент једног великог добротвора, било је у њему пуно легата, па су легатори позвани да чују последњу вољу завештаоца. Неком је саопштено да прима акцију Београдске задруге, другом прво, трећем кућу, четвртном орман, петом, шестом, двадесетом и т. д. кад дође ред на Малишу Пулића. Њему је прочитан овакав став из последње

воље перминулог пријатеља:

— Молим мога пријатеља Малишу Пулића да легне на мој тестамент, у коју му сврху завештавам и моју спаваћу собу. Он ће за цело умети ценити ову моју пажњу, јер ће му мој четвртном орман, петом, шестом, двадесетом и т. д. кад дође ред на Малишу Пулића. Њему је прочитан овакав став из последње

Има и овакви питања

— Шта желите, молми!

— Гледај мог синчића како је златан. Тек му је две године, а већ ми каже: »Тата!«
— Пази молим те тако мали, а већ лаже!

ИЗ ШКОЛЕ

— Децо, колико има дана у години?

— Седам, господине учитељу.

— Седам? Па ја вас нисам питао колико дана има у недељи, већ у целој години!

— Има их свега седам: понедељак, уторак, среда, четвртак, петак, субота и недеља. Сем ових не знам да постоје други дани.

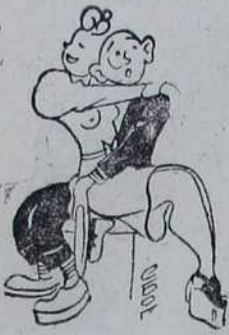

Судија: — Како сте се решили да украдете с гробља бицикл?

Осуђени: — Па ја сам био уверен да је његов власник умро.

Женске вести

ДА ЛИ ВАС ВАРА ЖЕНА?

Цуро моја гарава и красна Дал' ти прија гибаница масна Ој драгане, остави то мезе Пусто срце нека љубав везе

— Мамице, имају ли сви виђели крила?
— Имају, сине.
— А зашто наше собарица нема?
— !?
— Па синоћ сам чуо како јој тата каже: Анђеле мој светли!
— Летеће она сутра, сине и без крила!

Науци је било потребно неколико векова, док је пронашла, средила типичне случајеве и класифицирала дела, да би се тек онда могла пронаћи правила, по којима се може неминовно констатовати постојање дела. У овој ствари, нажалост, човечанство је имало огромно искуство. Велики је број преварених мужева, полупреварених и потпуно преварених, али њихов број свакако не прелази број људи на земљи. И поред свег труда наука није могла пронаћи неки позитиван лек. Према томе остаје је само да се несрећа предупреди. А за то ће послужити неколико примера:

I Ви сте велики љубитељ добрих, гурманских ресторана, али идете ретко јер вам је ђеп танак. Међутим, од неког времена неко вас преко телефона позива на

вечере. Откуд то мислите да је тај и тај ваш познаник тако дарезљив и љубазан према вама. Што је најчудније позив је баш за оно вече, када ваша жена, према ранијем договору, треба да иде код неке пријатељице.
II Јели вам сада јасно ко вас позива на вечеру и зашто вас позива?
III Од неког времена жена вам радо признаје да сте интелигентни и бистри, а она да је глупа и невешта. Оног дана кад вас назове својим Шерлок Холмсом, зајте да сте једини који не види оно што сав свет већ зна.

IV Прошле године, рецимо, она је налазила да је веома глупа кад се жене ваших познаника из другарске пажње љубе пред светом са пријатељицама својих мужева. Сада пак и она

допушта да је онако у шали и пред целим светом, грде ваши пријатељи. Јесте ли се запитали што је, рецимо, Миле не љуби пред светом, као и остали?
V Ваша жена има обичај да по читаве сате разговара преко телефона са својим пријатељицама. Сада ови разговори престају нагло на тридесет секунди пре него што ви уђете у собу.

VI Срце моје, каже вам она, је ли истина да је пронађен серум који свакога може натерати да говори истину? Ви потврђујете да је истина и да је довољно да се мало тог серума стави у кафу па да дејствује. Сутрадан, већ, она одбија да пије кафу, јер јој, каже, шкоди.
VII Ваша жена је одједном постала врло строга и морална. Она на сва уста на-

— Не тако гласно Миле-ва, комшија ће мислити да те ја бијем.

пада своју пријатељицу, која је учинила глупост да побегне са најбољим пријатељем свога мужа.

VIII Топло је, а ваша жена која се иначе поноси својим лепим рукама, налази да јој је хладно и облачи халћину са дугачким рукавима. Немојте се чудити ако на њеним рукама случајно откријете трагове мало страснијих пољубаца.

ОБИЧНА СТВАР

Једнога дана, за време одмора између снимања, седели су Ханс Мозер и Тео Линген и разговарали. Кад год се дешавало да њих двоје тако седе, око њих се окупљало веће друштво глумаца, очекујући да чују по нешто из њихове богате шаливе ризнице.
— Помисли, молим те, рекао је Тео Линген, видео сам пре неколико дана једнога пианисту без једне руке...
— Налазиш да је то тако интересантно, узвикнуо је Мозер. Ја сам видео много чудније ствари, као на пример, певачица које немају гласа, или, што је још чудешће, певачица која имају слаб глас... И што је боља певачица, то се зли је зиди више старају да се њен рђав глас прошири...

ТАКВИ СУ МУЖЕВИ

— Слушај, молим те, шта сам доживела у једном лову, причала је једнога јутра Ханелоре Шрот својој гардероберки, док јој је ова помагала код облачења, — до мене је био један господин и за време лова узвикнуо је другоме: »Пази, молим те куда ишашениш, пуцаћеш на моју жену...« Не мари ништа, одговорио је онај други, ја ти не браним да ти зашто пуцаш на моју, ено је тамо, иза онога дрвета...»

ОПАСАН ЛОПОВ

Атила Хербигер је велики љубитељ животиња. У једном великом друштву, где је било и неколико ловца, причало се о разним ловачким подвизима. Атила Хербигер нервозно се вртео на свом месту и сваке нова прича била је за њега нов разлог да се нервира. Најзад, је један од присутних рекао:
— Ко је ловио тигрове у Индији и носороге у Африци; као ја, тај не налази никакво задовољство у обичном лову, без опасности по живот...
Атила Хербигер је једва задржавао бес, а један од оних који су га из прикравка посматрали, приметно је ловцу-хвалисавцу:
— Верујем да ви нисте у стању да наслутите кад сте у животној опасности, — као и сад на пример... А то није баш добра особина једнога ловца...

НАША ПОШТА

Сенатору: Ако ти је жао мрдности — лако ћемо али ако је за дневницу, онда ти нема спаса.

Мазалу: Лепо је што црташ али нам се не допада што хоћеш да се ти цртежи објаве.

Рилету: Ко иде на подвалу, мора и сам једном да прогута.

Цалету: Лепо је бити моден, али не ваља што те скупо кошта.

Почетнику: Сваки је почетак тежак, али ти баш не можеш да мрднеш од почетка.

Алапачи: Ко кварти туђе бракове — треба на себи да испусти шта значи када неко отме мужа.

Сентименталном: Прошло је време када се веровало на речи. Сада свет хоће да звекне. Зато или дреши кесу или ћути.

ЧИНОВНИКУ

Прође брзо Божић Бата И с њим оде дупла плата Замрзну се реп Због печења и чеснице Сада дувај у песнице Јер ти празан ђеп

Анегдота: НАЧИН ЗА ИЗВИЊЕЊЕ

Професор Кестнер из Гетингена увредио је једном свога колегу и требао је да му се извињени. Али да не би морао на уобичајен начин да тражи извињење Кестнер је пошао у стам свога колеге. Пошто се успео степеницама на први спрат, закуцао је на врата више пута. Пошто ни на више одговора »напред«

Кестнер није хтео да уђе, скочи сам домаћин од свога писаћег стола и отвори врата. »Молим за извињење рече Кестнер правећи се као да се забунио и закуцао на погрешна врата, затим се спусти степеницама доле.
И тако је задовољена и форма и сујета.

ДА ЗАМЕНИ

— Жалим, господине Поповићу, госпођица је изишла... Ако немате ништа против, ја би радо гледала филм »Тонели«

ТЕТКА РОЈКА ОДГОВАРА

Мирјани: Када бих знала да ти дам савет, ја бих га дала себи пошто још нико није измислио рецепт за неверство.

Ристосији: Лепо је што си ондулирала косу али покушај да научиш и покер јер дама из »вишет друштва« мора да »репрезентује«.

Вукици: Испуцале руке су данас у моди али покушај да их држиш у топлој води.

Данчету: Када се чувају љубавна писма, онда се увек може очекивати »журишлус«.

Секн-Шабаци: Летња познанства се обично зими покваре јер нема где да се састаје. Зато немојте обрађавати да је ваш случај особит.

Биљани: За пеге се немојте секирати, боље је имати пеге на носу него на савести.

Роси: Узми негде зајам и почни да приређујеш журеве па ће сви рећи да се отмена.

НАЈВАЖНИЈЕ ЛИЦЕ

— Синоћ је госпођа Перса била најважније лице у друштву.

— А ја сам мислио да она није ни била у друштву?

— Ја и не кажем да је била. Али баш зато је и био цело вече разговор само о њој.

ПРВА БРАЧНА НОЋ СТАРОГ МОМКА

— Јели, драга, ти немаш ништа против, ако још мало читам!

БОДЉИКАВЕ МИСЛИ

Срећан је онај, који се, кад легне да спава, радује што ће се ујутро пробудити.

◆ Ништа се тако брзо не суши као женска суза.

◆ Нико тако брзо не заборавља добра дела као наш трбух.

◆ Копај студенац пре него што ожеднеш.

◆ Ласкање исквари душу брже него шећер зубе.

◆ Оно што се шапуће често се чује врло далеко.

◆ Ко своју срећу дели са другима заслужује да га срећа прати.

◆ Пожурите да се поправите да бисте корисно порадили на томе да се и друга поправе.

◆ Не могу се две коже одерати од једне крва.

Шта дикла навикла

— Не, врате се, ја нисам лекар, ја сам само мопер.